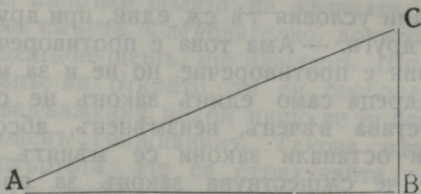

ричните — хармонични и свършени. Запримър, слизането на човъка въ кладенеца е дисхармониченъ процесъ, излизането отъ кладенеца е хармониченъ. Дисхармонията подразбира несвършенство, а хармонията — свършенство.

И тъй, страданията не сж нищо друго, освенъ слизане въ дълбокъ кладенецъ. Като слиза въ кладенеца, човъкъ върви по посока АВ — фиг. 1. Следъ като прекара известно

фиг. 1.

време въ ограничителнитъ условия на кладенеца, човъкъ започва да търси изходенъ пътъ. Най-после той се качва по посока ВС, която го изважда на повърхността на земята. Като си дава смѣтка за страданията, презъ които е миналъ, той вижда, че е могълъ да мине направо по посока АС, вмѣсто да образува счупената линия АВС. Обаче, преди да е миналъ презъ страданията, той не би могълъ да намѣри посоката АС. Следователно, посоката АС подразбира придобита опитностъ. Безъ страдания нѣма опитности. — Защо е така? — По този въпросъ не се пита. Дойде ли стра-